

Den Andra:

I.

Simlen nu Kung Gustaf gett,
Insikt mod och styrka: Han
för Swerjes trångmål sett Och
des råddning yrkat. Så at man
åter kan, Trefligt och med nytta,
Lägga nya orter ann Skjota
Bruf och Hytta.

2. Koppar, Berget länge nog,
Tryckt af bistra tider, äntlig de
nu åga fog: Hoppas hwad det
lider, at man än, Får igen Gam-
la goda åren, Redbart mynt
i rö. sen, Bästa bot
för såren.

Exemplaret kostar 1. s.

GS 1740

Twänne stycken ganska wackra

S i f o r ,

Den Första:

Gammalt och nytt Dwäde, som
war i bruk den gyllene tid då
Lase lefde.

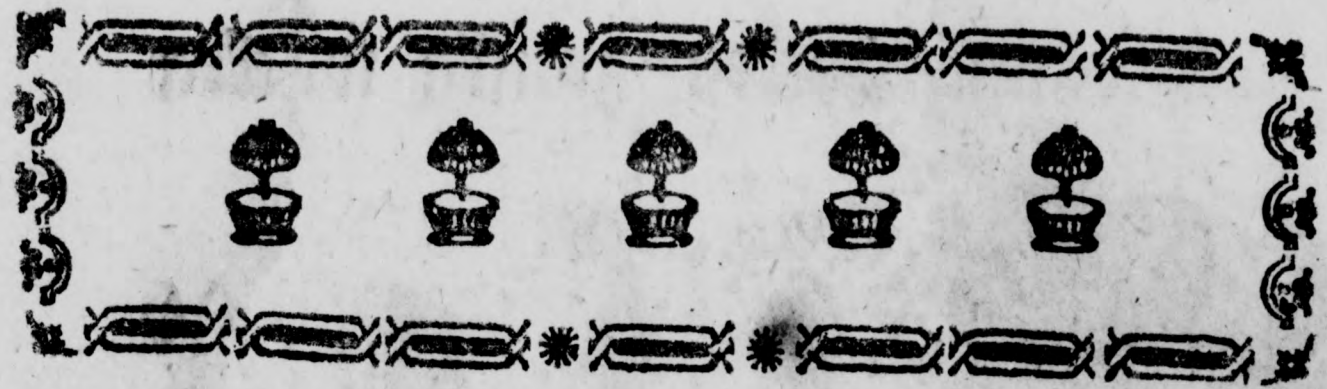
När Lase wa liten Så gick han
te Mor, å fick en bit bröd
å wa glader, &c.

Sjunges som: När jag uti Skogen så
wandrar och far, &c.

Den Andra:

Simlen nu Kung Gustaf gett,
Insikt mod och styrka, &c.

Gesle, tryckt hos Ernst Peter Sundqwist 1802.

 När Lasse wa liten, så gick Han
 te Mor å fick en bit bröd
 å wa glader men Bårtil, så he-
 ter hans närmaste Bror, Fick pen-
 gar å pung af sin Fader. Jag
 läser, sa Pelle, så får jag full mat,
 Frans Herrman wa granner, te
 namn å te stat; Han bragte så
 mången te lydna. Då liknade sig
 til en gyllene tid För barnen, at
 lefwa med inbördes frid, För-
 äldrom til hugnad å prydnad.

2. När Lasse begynte bli vuxen
 å stark, Så gick han må slaga
 på logen, Bar yre: å spaden i
 skog och i mark, Och höll, som
 en Kar, uti plogen. Då skaffade
 Bårtil hem peppar å salt, Må
 flera små kryddor te korf å te
 palt, Han for må sin handel å
 reste. Men Pelle höll på må sin
 Psal-

Psaltare = Bok. Frans Herrman i
 Lag å Regering wa klok, I Kro-
 nickor satt han å läste.

3. En Hustru fick Lasse, som
 war honom hull, Tog alting i
 huse te wara, å Bårtils Madam
 hade pengar å gull Men lika wäl
 wiste hon spara. Ja, Pelle fick en,
 som slätt intet wa stor, En alf-
 warsam Qwinna, de falla'na mor.
 Frans Herrman om Frun war
 allena. Så wäl äro Bröder om
 ens må hwaran och Hustrun be-
 går sig så wackert Må Man, när
 trohet å frid dem förena.

4. Föräldrarna sågo med fåg-
 nad å frögd, At barnen så lesde
 tilhopa, Den minsta så wäl, som
 den största wa nögd, Om oför-
 rätt hördes ej ropa. Som bröder
 så handlade Bårtil å Lars, å Pel-
 les förmaning wa lika som Fars.
 Frans Herrman sa äfwen då sam-
 ma. Den ena gjol inte den andra
 förnär, Frans Herrman han lesde
 för-

förtroligt må Pär, Må låse satt
Bärtil å glamma.

5. När war denna tiden? och
hwar å den ort? Hwar tro det-
ta folke tog wegen? Jo än lefwer
Låse, besök honom fort, Före än
han blir sjuk och förlågen: På
Hemmane finner man honom i-
gen. We torge bor Bärtil, han
står sig full än. Så länge, som
Handelen warar, å Pelle på Kyrko-
backen får fuller mat Han mo-
tar wäl ohyrn bort ur sitt fat,
Frans Herrman sin talrick för-
swarar.

6. I Rättwisa Härad å Lag-
lydna By, Som ligger wid Men-
lösa Kyrka: Der Bonden å gam-
mal å stugan å ny, Och hushål-
let eger sin styrka. Där folket å
nögda, de lefwa i frid, Där pri-
sar ju Låse sin gyllene tid, å
wisar ännu at han lefwer. Ja,
den som å lydig å wil göra godt,
Kan altid få del i hans lyckliga
lott;

lott; Men ingen oduglig och hef-
wer.

7. På Samwets- och Upriktig-
hetenes Torg, We stora Wälsig-
nensens Gatan, I Huset, som kal-
las för Lydieborg, Där gränden går
opp te Sanct Natan. Där fin-
nes hos Bärtil det gods, som är
godt, Han handlar och riktigt må
wig å må mått å redlig å from
i sin wandel; Där ser man et
tecken te gyllene tid; den där
går i läran, och blifwer därwid,
Får framgång å lycka til Handel.

8. När wägen är slipprig å mör-
ker å smal, Så frågar man efter
det Huset, der, hålsosam salswa
för ögon å fal, å sanningen tån-
der opp ljuset. Då finner man
Pär i sin wanliga drägt, Han
säger: si här, min wänner å slägt,
Si, Mästaren wil Eder hjälpa;
Han lärer den rätta rättfärdighets
wäg: Är det icke gyllene tiden,
så säg? Han kan war försmåda-
re stjelpa.

9. Då

9. Då Bröderna fela, så sitter
ju Frans, I ställe för Far å ska
döma, Har Boken och klubban
på bole te hands; Då gäller det
samwetet öma: Han wet han ska
svara för Gud å för Far, Hur
liten å stor ha fått lika förswar,
Och ingen med orätta lider, När
ingen får taga sig rätt som han
wil, Men alt efter Lag å För-
ordning går til, Då äro ju gyl-
lene tider.

10. Så lefwe nu Lasse bå länge
å wäl, Med Bärtil i frid och i
sämja! Ja, Pelle bewise sin lära
må skäl, Som sanningen kunna
befrämja! Frans Herrman an-
wände sin gyllene tid Til Huset
förkofring å inbördes frid Så
warar des långre hans trefnad.
Men Fadren, som har af den
Högste sin rätt, Han styre dem
alla på Christligt sätt, Til rätt-
wis å lydafvig lefnad.

11. Herr Präst å Fru Präla
be-

beklaga sin nöd, Alt tiden å knapp
å beswärlig I wallust å lättja
förspiller sit bröd En slöfare, fast
han å fjärlig. Men swåraste ti-
den har den på alt sätt, Som
fäktar å snålas men aldrig blir
mått Af uslaste träcken å skarnet;
Han gapar så snart efter andras,
som sitt, Han ångslas, och kan
ej från ångslan bli qwitt; Han
fångslas å tvingas i garnet.

12. Godt samwet allena gör
gyllene tid: Så lycklig å den,
som det äger: Han wil icke lifna
mot inwärtens frid, Det gull hela
werlden upwäger. Har kroppen
sin näring och hälsa jämwäl, Så
synes ej hwad en kan hafwa för
skäl, På tiden och lyckan at fla-
ga. Fast bättre gör den, som å
nögd må sin lott, Den han utaf
Högsta Försynen har fått å
willigt sin börda kan
draga.

* *
*

* *
*

* *
*